

MASTER RECITAL

Victor Herman

Uitvoering Ramallah van Robert Lemay met het Koninklijk Harmonieorkest Vooruit Harelbeke

Miry Concertzaal

Zaterdag 26 september 2020 - 20u

Frank Martin, Jacob TV, David DeBoor Canfield en Ida Gotkovsky

Voorwoord

Ik heet u van harte welkom op mijn master recital klassiek saxofoon.

Veel luister- en kijkplezier!

Programma

Ballade pour Alto Saxophone (1938)

Frank Martin (1890 - 1975)

Sonata for Baritone Saxophone and Piano (2008)

David DeBoor Canfield (1950)

SHO MYO for Baritone and Alto Saxophone & Soundtrack (2013)

Jacob Ter Veldhuis (1951)

Incandescence for Tenor Saxophone and Piano (2014)

Ida Gotkovsky (1933)

Biografie

Victor Herman begon op tienjarige leeftijd zijn muzikale vorming aan de SAMWD Peter Benoit te Harelbeke en één jaar later startte hij met het bespelen van de saxofoon bij Katrien Outtier. Naast klassiek saxofoon volgde hij ook piano bij Lode Schynkel en kreeg hij lessen jazz-saxofoon van o.a. Frank Debruyne, Bruno Van Der Haegen en Rob Banken.

Onder deskundige begeleiding van Katrien nam hij deel aan verschillende nationale wedstrijden zoals “VLAMO” en “Sonatine”. In 2013 won hij de 8ste wedstrijd “Adolphe Sax” voor jonge saxofonisten te Dinant en in 2015 werd hij eerste laureaat van de Cultuurprijs vzw Musica Harelbeke.

In 2015 zette hij zijn muzikale opleiding verder aan het Koninklijk Conservatorium van Gent bij Koen Maas, Raf Minten en Rik Vaneyghen. Daarnaast neemt hij ook regelmatig deel aan stages en masterclasses bij gerenommeerde saxofonisten zoals Alexandre Doisy (Frankrijk), Arno Bornkamp (Nederland), Andreas van Zoelen (Nederland), Lars Mlekusch (Oostenrijk/Zwitserland), Norbert Nozy (België), Philippe Leblanc (België), Simon Diricq (België), het CEDEL-Saxofoonkwartet en het Rachèr Saxophone Quartet.

In 2018 bracht hij de wereldpremière van het symfonisch gedicht “Alicanto” voor Bb Soprano sax/ Eb Alto sax and concertband gecomponeerd door Tom Hondeghe in opdracht van zichzelf en Hannes Vanlancker.

Victor heeft al verscheidene malen meegespeeld met professionele ensembles en orkesten, waaronder de Koninklijke muziekkapel van de Gidsen, de Koninklijke muziekkapel van de Belgische Luchtmacht, Brussels Philharmonic, het Kortrijk symfonisch orkest en het BI!ndman saxofoonkwartet. Daarnaast is hij vast lid van de Koninklijke Stadsfanfaren van Izegem en van het Koninklijk Harmonieorkest Vooruit Harelbeke.

Ballade pour alto saxophone (1938)

Frank Martin (1890 - 1975)

(Piano : Guy Penson)

Frank Martin wordt beschouwd als de belangrijkste Zwitserse componist van de 20e eeuw. Hij studeerde twee jaar wis- en natuurkunde aan de universiteit van Genève, maar tegelijkertijd volgde hij lessen in piano en compositie bij Joseph Lauber. In de tijd daarna bestudeerde hij een veelheid aan muzikale stijlen, inclusief volksmuziek, en nam hieruit aspecten over in zijn eigen muzikale stijl.

Frank Martins werk laat zich omschrijven als gematigd-modern, met een sterke nadruk op ritmiek. In harmonisch opzicht kenmerkt veel van zijn werk zich door een "glijdende tonaliteit", waarbij de muziek van de ene toonaard naar de andere beweegt. Atonaliteit wees hij resoluut af, maar verder had hij een open geest die gretig gebruik maakte van alle nieuwe ontwikkelingen die de 20e-eeuwse muziek te bieden had. Door bijzondere combinaties van instrumenten verkreeg hij vaak bijzondere klankkleuren.

Sonata for Baritone Saxophone and Piano (2008)

David DeBoor Canfield (1950)

(Piano: Guy Penson)

David DeBoor Canfield is een Amerikaanse klassieke componist. Zijn muziek weerklinkt in vijf continenten en wordt gespeeld door de grootste solisten in de wereld: Kenneth Tse, Claude Delangle, Stephen Page, Timothy Roberts, Columbus Indiana Philharmonic, the United States Navy Band, ... Canfield behaalde zijn master in de muziek in 1977 en werd dokter in de muziek in 1983.

Deze sonata die jullie vanavond te horen krijgen is de derde in een reeks van de vier sonata's dat Canfield voor Kenneth Tse schreef. Elke sonata werd geschreven voor één van de vier meest bespeelde saxofoons (De sopraan-, alt-, tenor- en baritonsaxofoon).

Het werk bestaat uit drie delen waarbij het tempo telkens 76 beats per minuut is. Het eerste deel is een bolero, met een Spaans karakter en begint en eindigt met de hedendaagse techniek: slap-tongue. Het tweede deel is een dodenmars en het derde deel is een tarantella.

Oorspronkelijk bestond het werk uit vier delen, waarbij er nog één deel tussen het tweede en het derde deel zat, maar Kenneth Tse gaf aan dat het werk qua luchtvolume te lang was om alles gespeeld te krijgen op de baritonsaxofoon. Dit deel werd na een herwerking het laatste deel van Canfield zijn Sonata for Flute and Piano.

SHO MYO for Baritone and Alto Saxophone & Soundtrack (2013)

Jacob Ter Veldhuis (1951)

Jacob ter Veldhuis is een Nederlandse componist, geboren in 1951. Hij groeide op met klassieke muziek, maar begon zijn carrière als rockmuzikant. Naast het spelen in verschillende rockformaties, waaronder de band van Herman Brood toen deze nog niet bekend was, studeerde hij van 1971 tot 1976 fluit, hoorn en AMV (Algemene Muzikale Vorming) aan het Prins Claus Conservatorium te Groningen bij respectievelijk Willem Frederik Bon en Luctor Ponse. In 1980 studeert hij af met de Prijs voor Compositie. In de jaren daarna vestigt hij zijn aandacht op het schrijven van onder andere filmmuziek. Vanaf 1984 begint een lange zoektocht naar zijn eigen stem. Ter Veldhuis vindt geen aansluiting bij de avant-garde en ook in de rock- en jazzscene voelt hij zich niet thuis.

Na verloop van tijd vindt hij zijn eigen stijl en slaagt hij erin minder voor de hand liggende elementen binnen het kader van de moderne klassieke muziek te halen. Vooral zijn fascinatie voor de Amerikaanse cultuur en de zelfkant van de maatschappij komen duidelijk naar voren. JacobTV kleurt graag buiten de lijntjes en houdt er niet van de onuitgesproken regels te volgen. In de plaats daarvan staat hij open voor experimenten.

Sho Myo betekent letterlijk: stem en wisdom.

Het eerst deel is gebaseerd op authentieke Japanse boeddhistische gezangen, waar Ter Veldhuis melodisch contrapunt aan toevoegde om zo een dialoog te creëren tussen de baritonsaxofoon en zingende kloosterbroeders

In het tweede deel zijn de reciterende monniken het fundament waar hij eveneens melodische contrapunt aan toevoegde en het laatste deel is voor altsaxofoon en leidt ons naar een eindeloze leegte, een muzikale meditatie.

Incandescence for Tenor Saxophone and Piano (2014) **Ida Gotkovsky (1933)**

(Piano: Pieter Vandenberghe)

Ida Gotkovsky is een Franse componiste en pianiste. Als dochter van de violist Jacques Gotkovsky groeide ze op in een muzikale omgeving. Zij studeerde aan het Conservatoire national supérieur de musique te Parijs bij Nadia Boulanger en Tony Aubin. Voor haar composities kreeg zij zeer veel prijzen en onderscheidingen: Prix Lili Boulanger, Blumenthal-prijs, eerste prijs in het Padeloup Referendum, de internationale prijs van Divonne les Bains, Medaille de la Ville de Paris, Grand Prix musical de la Ville de Paris, en de Golden Rose in de Verenigde Staten van Amerika. Zij werd spoedig over de grens van Frankrijk bekend en beroemd.

Haar composities werden uitgevoerd over de hele wereld, in de Verenigde Staten van Amerika, Japan, Korea, Australië en Rusland. Zij werd uitgenodigd voor workshops en als voorzitter van jury's van concoursen. Zij doceert compositie in Texas, Verenigde Staten van Amerika. Haar muzikaal credo is het een kunstwerk te scheppen dat universeel is en in een hedendaagse taal een bijdrage levert tot een eenheid van de muzikale uitdrukking voor alle tijden.

Incandescence is een compositie voor tenorsaxofoon en piano. Deze compositie begint met een uitgebreide cadens en bevat enkele uitgebreide technieken. Het derde deel is een briljant hoogstandje, dat de technische mogelijkheden van de tenorsaxofoon laat zien.

Dankwoord

Dit recital was niet mogelijk geweest zonder de directe of indirecte hulp en steun van vele mensen.

Mijn saxofoondocenten Koen Maas, Raf Minten en Rik Vaneyghen.

Guy Penson en Pieter Vandenberghe voor de pianobegeleiding.

Katrien Outtier bij wie ik mijn eerste noten op de saxofoon leerde spelen.

Mijn ouders, Sharon en familie voor de onvoorwaardelijke steun.

De juryleden.

Mijn medestudenten en vrienden.

Iedereen die aanwezig was en van dit examen een recital heeft gemaakt.

Bedankt voor jullie aanwezigheid!

Victor Herman